

негови стихотворения печатени във весник "Глобус", в сп. "Родна реч" и в сп. "Родина", че издал и стихотворна сбирка. Познавал добре творчеството му, което било издържано от художествена страна, че с творчеството на подсъдимия имало принос в българската поезия. Произведенията му немали временен ефект напротив се отличавали с теплота и чувство, с нежност, психологическа дълбочина и искренна патриотичност. Например в сп. "Летец" за стихотворението "Романтика" му се струвало, че получил награда. Знаял подсъдимия като сориден и почтен човек. Написал и марш за частта където служил във Флотата. Показанията на свидетеля се прочетаха от председателя и за приключване на съдебното дирене поисках при постановяване на присъдата да се имат от съда предвид писмените доказателства, които изброях по отделно. След което взех думата. Пред мен бяха двете стихотворения предмет на обвинението.

В речта си предварително изтъкнах, че съжалявам за гдето е изпрашен поета Вапцаров да отговаря пред съда, като подсъдим по закона за защита на държавата; Обвинителният акт е бил писан от допълнителен заместник прокурор на Горно-Джумайския областен съд, преди да стана прокурор на Неврокопския обл. съд и че ако беше по време когато станах прокурор не бих занимавал съда с това обвинение.

Приех за искрано и чистосърдечно признанието направено от подсъдимия, че е написал стихотворението "Селска хроника", а колкото се отнася до стихотв. "Бунтът кипи", че не е писано от него, защото не отговаря на неговия начин на писане и стил, нещо което и сам той твърди, че му било изпратено от неизвестна жена от гр. Варна за рецензиране. След което направих кратка литературна рецензия на стихотв. "Селска Хроника", като додех до извода, че то има художествена и поетична стойност, че не му липсва искреност, дълбочина, а на автора му доблест, че не е писано за постигане на временен ефект и че един ден поколението за това стихотворение ще му издигне паметник.

Селенин който се секне на пода в кафенето, казва в стихотворението:

-Комай ни лъжат
тия синковци
А и в писанието
писано е божем:
"глас народен глас божи."

С това поета иска да каже, че народът ни е съзнателен, че и

